

шитѣ дългобойни обсадни топове около Одринѣ почнаха отново да бълватъ своя страшенъ огънь къмъ града. Ето че се издигна отъ нашата войска балонѣ. Аероплани залетѣха като орли. Гранатитѣ събарѣха кжщитѣ или сградитѣ, по които паднѣха, а шрапнелитѣ запалѣха дървенитѣ материяли и складоветѣ. Още въ първата нощъ турцитѣ наброиха, че въ града паднали около 200 най-голѣми гранати, съборили голѣми сгради, запалили цѣла махала. Населението се изпокрило въ избитѣ. Онѣзи, които се случили по улицитѣ, по които паднали шрапнели и гранати, били убити. Шукри-паша съ телеграфѣ безъ жици съобщи въ Цариградѣ, че градътъ вече е запаленъ и около 70—80 души отъ жителитѣ убити.

Почти въ сжщото врѣме (на 24 януари) се започна ужасенъ бой къмъ Булаирѣ. Турцитѣ рѣшиха оттамъ да направятъ най-голѣмъ напѣнъ, та дано пробиятъ българскитѣ редове и помогнатъ на Одринци. Тѣ докараха съ много кораби войска близо до брѣга при селото Шарѣ-кьой на Мраморно море. Мислѣха, че подъ закрилата на военната си флота, която отъ морето често стрѣлѣше върху брѣга съ цѣль да го разчисти отъ бѣларгскитѣ войски, ще излѣзатъ на суша и ще ударятъ отъ къмъ гърба нашитѣ войници. Но брѣга зорко се пазѣше отъ Македонскитѣ опѣлченци.

Опѣлченцитѣ тука се биха много мжжки и не допуснаха турцитѣ да излѣзатъ на сушата. Полскитѣ топове отъ високитѣ върхове и горскитѣ, скрити въ гориститѣ мѣста по склоноветѣ на височинитѣ, заизригваха такъвъ убийственъ огънь върху турскитѣ кораби и лодкитѣ, които стоварѣха войницитѣ, че водата и брѣга се покриха съ трупове. Шрапнелитѣ се пукаха тъкмо върху главитѣ на натоваре-